PID	UOHSX00N00ID	Adresát/i
Č. j.	ÚOHS-21478/2026/162	dle rozdělovníku
Sp. zn.	ÚOHS-R0071/2026/VZ	
Datum, místo	17. 6. 2026, Brno	

ROZHODNUTÍ PŘEDSEDY ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Ve správním řízení o rozkladu doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 22. 4. 2026 navrhovatelem

- uLékaře.cz, s.r.o., IČO 05341051, se sídlem Českomoravská 2408/1a, Libeň, 190 00 Praha 9,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 7. 4. 2026, č. j. ÚOHS-12565/2026/500 vydanému ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0127/2026/VZ ve věci přezkoumání úkonů zadavatele

- Jihočeský kraj, IČO 70890650, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 22. 2. 2026 společností KOUKAL LEGAL, advokátní kancelář s.r.o., IČO 10800387, se sídlem Příkop 834/8, Zábrdovice, 602 00 Brno,

učiněných při zadávání veřejné zakázky „Zprostředkování zdravotních služeb a psychoterapeutických konzultací v online prostředí“ ve zjednodušeném režimu, jehož předběžné oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 24. 10. 2025 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 27. 10. 2025 pod ev. č. Z2025-060155 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 28. 10. 2025 pod ev. č. 712023-2025, ve znění pozdějších oprav,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované dle § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0127/2026/VZ, č. j. ÚOHS-12565/2026/500 ze dne 7. 4. 2026 **p o t v r z u j i** a podaný rozklad **z a m í t á m**.

ODŮVODNĚNÍ

I. SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ VEDENÉ ÚŘADEM PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

1. Zadavatel zahájil dne 24. 10. 2025 zadávací řízení ve zjednodušeném režimu za účelem zadání veřejné zakázky.

2. Dne 22. 1. 2026 obdržel zadavatel námitky proti zadávacím podmínkám z téhož dne (dále jen „námitky“). Zadavatel námitky rozhodnutím o námitkách ze dne 6. 2. 2026 odmítl (dále jen „rozhodnutí o námitkách“). Navrhovateli bylo rozhodnutí o námitkách doručeno téhož dne.

3. Navrhovatel podal dne 16. 2. 2026 návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, který směřoval proti stanovení zadávacích podmínek.

4. Návrh navrhovatele směřoval proti rozhodnutí o námitkách z důvodu nevypořádání se zadavatele s námitkami, a zadávacím podmínkám, jelikož měly být nastaveny v rozporu se zásadou zákazu diskriminace, zásadou transparentnosti a zásadou přiměřenosti podle § 6 odst. 1 a 2 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „zákon“)

5. Dnem obdržení předmětného návrhu bylo před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „správní řízení“).

II. NAPADENÉ ROZHODNUTÍ

6. Dne 7. 4. 2026 vydal Úřad rozkladem napadené rozhodnutí, jehož výrokem I. návrh navrhovatele v části, v níž namítá nepřiměřeně krátkou délku lhůty pro podání žádostí o účast, a v části, v níž namítá nezákonnost zadávací podmínky upravující postup zadavatele při snížení počtu účastníků předmětného zadávacího řízení, podle § 265 písm. a) zákona zamítl, jelikož nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření. Výrokem II. Úřad návrh navrhovatele v částech, v nichž navrhovatel namítá nezákonnost dílčích hodnoticích kritérií spočívajících v dispozici certifikáty ISO 16363 a ISO 27799 a v počtu poskytnutých zdravotních služeb prostřednictvím online aplikace (či platformy), zamítl podle § 265 písm. b) zákona, neboť nebyl podán oprávněnou osobou.

7. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad nejprve uvedl, jaké skutečnosti vyplývají z dokumentace o zadávacím řízení. Následně se zabýval zákonností rozhodnutí o námitkách, k čemuž dovodil, že se nejedná o pouhé formální odmítnutí. V odůvodnění k výroku I. Úřad ve vztahu k lhůtě 31 dnů k podání žádosti o účast konstatoval, že zákon nestanoví konkrétní minimální délku lhůty pro zjednodušený režim, avšak zadavatel je povinen respektovat základní zásady zákona, což i učinil. Navrhovatel v návrhu neoznačil žádné konkrétní dokumenty či úkony, jejichž zpracování, získání či provedení by představovalo překážku pro řádné zpracování žádosti o účast v zadavatelem stanovené lhůtě. Úřad proto neshledal lhůtu za nepřiměřenou. K pravidlu pro snížení počtu účastníků zadávacího řízení Úřad uvedl, že zadavatel má možnost tak učinit, pokud si tento postup v dokumentaci o zadávacím řízení vyhradil. Úřad shledal, že zadavatel vymezil jasná a objektivní pravidla, na jejichž základě bude snižování počtu účastníků probíhat. Úřad proto shledal tento postup za dostatečně transparentní.

8. K výroku II. napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že je nutné se zabývat fází zadávacího řízení, kdy byly podány námitky a zda skutečně navrhovateli vznikla či hrozí újma. S ohledem na to, že námitky byly podány již ve fázi druhé, kdy zadávací podmínky ještě nejsou stanoveny s konečnou platností, ale lze o nich ještě jednat, nebyl navrhovatel osobou oprávněnou k podání námitek ani aktivně legitimován k podání návrhu na zahájení správního řízení v této části návrhu, jelikož újma je vázána toliko na fázi, kdy jsou zadávací podmínky stanoveny v konečné, a tedy pro dodavatele závazné podobě.

III. ROZKLAD NAVRHOVATELE

9. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 7. 4. 2026. Rozklad, který Úřad obdržel dne 22. 4. 2026, tak byl podán v zákonné lhůtě.

Námitky rozkladu

10. Navrhovatel v rozkladu tvrdí, že Úřad rozhodl nezákonně a věcně nesprávně. Konkrétně, že Úřad nesprávně vyhodnotil zákonnost zadávacích podmínek, lhůty k podání žádosti o účast a dílčích hodnoticích kritérií. Navrhovatel v rozkladu v prvé řadě opakuje svoji předešlou argumentaci a následně se vyjadřuje i k závěrům Úřadu.

11. Navrhovatel namítá, že ačkoliv zákon nestanoví minimální lhůtu k podání žádosti o účast pro zjednodušený režim, zadavatel musí stále postupovat v souladu se zásadami přiměřenosti a transparentnosti. Lhůta 31 dní zahrnovala vánoční a novoroční období a byla dle navrhovatele nepřiměřená vůči složitým kvalifikačním požadavkům. Navrhovatel má za to, že při posouzení přiměřenosti se musí postupovat ve vazbě na rozsah technické kvalifikace, nutnost doložení referencí a jejich význam při snižování počtu účastníků zadávacího řízení.

12. Ohledně dílčích hodnoticích kritérií, požadavků na předložení certifikátů ISO 16363 a ISO 27799, navrhovatel namítá jejich nepotřebnost vůči dosažení účelu veřejné zakázky. Standard ISO 16363 je zaměřen na důvěryhodná digitální úložiště a jeho hlavním cílem je zajištění dlouhodobé ochrany digitálních objektů a archivace. Ke standardu ISO 27799 navrhovatel uvádí, že mu není zřejmý důvod, proč by měl být držitel tohoto certifikátu bodově zvýhodněn před ostatními dodavateli. Navrhovatel zároveň odkazuje na minulý postup téhož zadavatele, který požadavky na tyto certifikace na základě námitek odstranil.

13. Navrhovatel dále namítá, že zadavatel neodůvodnil snížení počtu účastníků na dva a nevysvětlil, proč nebyl zvolen počet vyšší. Tento postup má dle navrhovatele sloužit pouze při očekávání vysokého počtu účastníků, nikoliv když jsou známi pouze tři dodavatelé. Takový postup odporuje zásadě proporcionality, smyslu a účelu daného institutu a fakticky eliminuje hospodářskou soutěž diskriminací ostatních dodavatelů. Navrhovatel namítá, že se Úřad přiměřeností snížení počtu účastníků vůbec nezabýval. Zároveň souhlasí s názorem Úřadu, že v dokumentaci o zadávacím řízení byl postup stanoven dostatečně transparentně, nicméně použití tohoto institutu nemělo nastat.

14. Navrhovatel dále namítá, že hodnoticí kritérium počtu poskytnutých zdravotních služeb není objektivně ověřitelné, způsobuje neporovnatelnost nabídek a postrádá horní hranici pro sčítání bodů. Kritérium má významnou hodnotící váhu 20 %, což způsobuje zkreslení výsledků hodnocení. Zadavatel ani Úřad se dle navrhovatele nevypořádali s neexistencí horního limitu sčítání bodů a s tím, jak se počet poskytnutých služeb bude v praxi ověřovat.

15. Navrhovatel nakonec namítá, že Úřad postupoval příliš formálně, nezohlednil okolnosti zadávacího řízení, opomněl zásadu přiměřenosti u institutu snižování počtu účastníků. Lhůta 31 dnů je dle navrhovatele nepřiměřená z důvodu spojení s požadavkem na co nejvíce poskytnutých zdravotních služeb a na to vázané snižování počtu účastníků. Současně navrhovatel nesouhlasí s tím, že nebyl aktivně legitimován, jelikož je účelné a efektivní vyjádřit se již na počátku řízení ohledně nezákonnosti zadávacích podmínek.

Závěr rozkladu

16. Navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání nebo napadené rozhodnutí změnil tak, že se zadávací řízení ruší.

Vyjádření zadavatele k rozkladu

17. Dne 5. 5. 2026 Úřad obdržel vyjádření zadavatele k rozkladu. Navrhovatel podle zadavatele neuvádí v rozkladu žádnou argumentaci, jež by ovlivňovala závěry napadeného rozhodnutí. Zadavatel ve vyjádření k rozkladu odkazuje na svou argumentaci uvedenou ve vyjádření k návrhu a ve vyjádření k podkladům rozhodnutí.

18. Zadavatel souhlasí se závěrem Úřadu, že samotná skutečnost, že část lhůty spadá do období svátků, bez existence dalších specifických okolností nemůže sama o sobě vést k závěru o její nepřiměřenosti. Zadavatel má za to, že nestanovil lhůtu pro podání žádostí o účast v rozporu se zákonem, jelikož na dodavatele nekladl jakékoli nadstandardní požadavky, které by je zatěžovaly neúměrně ve vztahu ke stanovené lhůtě.

19. K dílčím hodnoticím kritériím, certifikaci ISO 16363 a ISO 27799, zadavatel uvádí, že navrhovatel nebyl aktivně legitimován k podání návrhu ani námitek ve vztahu k dílčím hodnoticím kritériím, a to vzhledem ke skutečnosti, že navrhovateli s ohledem na fázi zadávacího řízení, v níž byly námitky podány, nehrozila újma.

20. Ve vztahu ke snížení počtu účastníků zadávacího řízení na pouhé dva dodavatele zadavatel uvádí, že postupoval v souladu se zákonem, když využil zákonem předvídaný institut snížení počtu účastníků v zadávacím řízení. Povinnost odůvodnění, proč se rozhodl daný institut využít, zadavateli zákon neukládá. Dle zadavatele je rozhodující tento postup v dokumentaci o zadávacím řízení vymezit jednoznačně a srozumitelně, aby odpovídal zásadě transparentnosti.

21. K tvrzenému nevhodně stanovenému dílčímu hodnoticímu kritériu počtu poskytnutých zdravotních služeb prostřednictvím online aplikace (či platformy) zadavatel uvádí, že zákon neukládá povinnost v zadávacích podmínkách uvést horní hranici hodnoticího kritéria.

22. Zadavatel má za to, že při zadávání veřejné zakázky postupoval zcela v souladu se zákonem a se zásadami zadávání veřejných zakázek, přičemž se nedopustil porušení zásady diskriminace ani zásady přiměřenosti.

IV. ŘÍZENÍ O ROZKLADU

23. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

24. Po projednání rozkladu a veškerého souvisejícího spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech byl podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného rozhodnutí, ta však toliko v rozsahu námitek uplatněných v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise, přičemž byl přijat následující závěr.

25. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je v něm uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč nebylo přistoupeno ke změně ani ke zrušení napadeného rozhodnutí.

V. K NÁMITKÁM ROZKLADU

K přiměřenosti lhůty pro podání žádosti o účast

26. Spornou otázkou v šetřeném případě je, zda je zadavatelem stanovená lhůta pro podání žádosti o účast přiměřená či nepřiměřená.

27. Z článku 5 „dokumentace zadávacího řízení“ vyplývá, že veřejná zakázka byla zadána ve zjednodušeném režimu.[1]

28. Podle § 129a odst. 4 zákona průběh zadávacího řízení ve zjednodušeném režimu určuje zadavatel s ohledem na specifika zadávaných služeb. Zadavatel může s účastníky zadávacího řízení jednat. Zadavatel může snížit počet účastníků zadávacího řízení nebo snížit počet předběžných nabídek nebo řešení. Zadavatel může v průběhu zadávacího řízení měnit nebo doplnit zadávací podmínky, pokud tím nejsou narušeny zásady podle § 6 zákona. Změněné nebo doplněné zadávací podmínky však musí nadále splňovat podmínky pro zjednodušený režim.

29. Zákon nestanoví minimální lhůtu pro podání žádostí o účast (což nerozporuje ani navrhovatel), jelikož ta je v dispozici zadavatele, který při jejím stanovení musí dodržet základní zásady zákona, jako zásadu transparentnosti a přiměřenosti.

30. Lhůtu pro podání žádosti o účast 31 dnů lze považovat za zcela přiměřenou. V prvé řadě navrhovatel skutečně konkrétně netvrdil ani neprokázal, z jakých konkrétních důvodů je pro něj obtížné žádost o účast ve stanovené lhůtě podat. V rozkladu zmiňuje, že v této lhůtě je třeba obstarat doklady týkající se zkušeností, které měl dokládat jak pro účely kvalifikace, tak pro účely případného snižování počtu účastníků. Tuto námitku však vznáší toliko obecně, aniž by uváděl, co konkrétně představuje na obstarání těchto dokladů úkol, který by nebylo možno zvládnout ve lhůtě 31 dnů.

31. Zadavatel požadoval vedle základní kvalifikace i kvalifikaci profesní (výpis z obchodního rejstříku nebo jiné obdobné evidence, pokud jiný právní předpis zápis do takové evidence vyžaduje), ekonomickou (minimální roční obrat dodavatele za poslední 3 bezprostředně předcházející účetní období činil 30 000 000 Kč bez DPH, což měl zadavatel prokázat výkazem zisku a ztrát) a technickou (seznam dvou významných služeb). Zde lze těžko bez bližších tvrzení spekulovat o tom, co z těchto dokladů by mělo činit navrhovateli zásadní obtíže zajistit.

32. Dále pak zadavatel požadoval předložit seznam členů realizačního týmu (seznam techniků nebo technických útvarů, které se budou podílet na plnění veřejné zakázky, a to zejména těch, které zajišťují kontrolu kvality nebo budou provádět stavební práce, bez ohledu na to, zda jde o zaměstnance dodavatele nebo osoby v jiném vztahu k dodavateli). Ty požadoval předložit ve formě čestného prohlášení, pro nějž připravil předlohu, která je součástí kvalifikační dokumentace (Příloha č. 3). Zde uvedl 5 profesí, které měly být součástí realizačního týmu. K nim pak mělo být doloženo osvědčení o vzdělání a odborné kvalifikaci. Ani zde neuvádí navrhovatel nic konkrétního, pro co by bylo možné uvažovat o tom, že není možné tyto požadavky naplnit v zadavatelem stanovené lhůtě. Navíc z dokumentace o zadávacím řízení plyne,

[1] Položka č. 18 ve spise

že všechny osoby uvedené v seznamu členů realizačního týmu navrhovatele jsou jeho zaměstnanci,[2] tudíž nevystává ani objektivní pochybnost o nesplnitelnosti požadavků dokumentace o zadávacím řízení.

33. Posledním požadovaným dokladem je certifikát akreditovaného subjektu (nebo rovnocenný) osvědčující zavedení příslušných systémů či mechanismů v organizaci dodavatele v rozsahu stanoveném normou řady ISO 27000 (ICO/IEC 27001 Informační technologie – Bezpečnostní techniky – Systémy řízení bezpečnosti informací), a to alespoň v rozsahu pro služby, které jsou předmětem veřejné zakázky. Vzhledem k tomu, že v dalších námitkách označuje požadavek na tento certifikát za standard, který by měl zadavateli postačovat, dá se očekávat, že tento bod kvalifikačních požadavků nespatřuje jako onen časově náročný požadavek, pro který by nebylo možno žádost o účast ve stanovené lhůtě připravit.

34. Pro účely snižování počtu účastníků zadávacího řízení zadavatel stanovil, že účastníci proto v žádosti o účast uvedou celkový počet poskytnutých zdravotních služeb prostřednictvím online aplikace (či platformy) za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení, a to v rozsahu údajů požadovaných v odst. 5.2 až 5.8 kvalifikační dokumentace (tj. zejména seznam těchto služeb a příslušné osvědčení).

35. Za této situace tak lze dát navrhovateli jen stěží za pravdu, že lhůta byla nedostatečná, když se jednotlivé požadavky nezdají nijak složité či rozsáhlé a není zřejmé, který konkrétně a proč navrhovateli měl činit potíže v dané lhůtě předložit.

36. Na str. 10 rozkladu namítá navrhovatel následující: „*K tomuto Navrhovatel uvádí, že Úřad v Rozhodnutí posoudil lhůtu pro podání žádostí o účast fakticky jen z formálního hlediska, když konstatoval, že s podáním žádosti o účast nebyla spojena nutnost činit žádné nestandardní úkony či zajišťovat jakékoli nestandardní doklady. Úřad se však nijak nevyjádřil k tomu, že s podáním žádosti byl spojen i nestandardní a klíčový požadavek Zadavatele na zajištění co nejvíce referencí, na jejichž základě následně došlo ke snížení počtu účastníků Zadávacího řízení.*“. Navrhovatel tedy namítá, že Úřad nevypořádal určitý aspekt jeho argumentace. K tomu je třeba uvést, že odpověď na námitku navrhovatele plyne z toho, že Úřad posoudil, jak konkrétně se navrhovatel vyjádřil stran toho, co všechno musí ve lhůtě pro podání žádosti o účast předložit. Úřad zde došel k tomu, že navrhovatel netvrdil nic, co by odůvodňovalo závěr, že předložit ve stanovené lhůtě žádost o účast je značně obtížné. V takové situaci není podstatné, jaké všechny doklady mají být v žádosti o účast uvedeny (tj. zda i doklady pro účely případného snižování počtu účastníků zadávacího řízení). Navrhovatel zkrátka neunesl břemeno tvrzení o tom, jak obtížné pro něj bylo žádost o účast podat.

37. K porovnání s jinými instituty lze uvést, že minimální lhůta pro podání nabídek otevřeného řízení podle § 57 odst. 1 zákona činí 30 dnů od zahájení zadávacího řízení. Minimální lhůta pro podání žádosti o účast pro užší řízení činí dle § 59 odst. 1 zákona 30 dnů od zahájení užšího řízení nebo od odeslání výzvy k podání žádosti o účast. I přestože se jednotlivé režimy liší, z uvedeného plyne, že obvyklou minimální lhůtou k podání žádosti o účast či podání nabídky je 30 dnů. Fakt, že je určitá lhůta delší než zákonné minimum, není obecně vzato sice etalonem její přiměřenosti, neboť ta se posuzuje podle okolností konkrétního případu, nicméně pokud lhůta stanovená v nynějším případě vyhovuje i pravidlům pro nadlimitní režim, který je přísnější než režim zjednodušený, dokresluje to, že ji zadavatel stanovil v přiměřené délce.

[2] Viz bod 93 napadeného rozhodnutí.

38. Argumentu navrhovatele, že lhůta spadá do konce roku či vánočních svátků, nelze přisvědčit. Vánoční svátky nepředstavují těžiště časového prostoru (jelikož lhůta byla v délce jednoho celého měsíce) vyhrazeného v nynějším případě pro podání žádostí o účast.

39. Již z výše uvedených důvodů nebylo možné námitkám navrhovatele přisvědčit, a lze tedy učinit závěr, že lhůta pro podání žádostí o účast byla stanovena jako zcela přiměřená.

Ke snížení počtu účastníků zadávacího řízení

40. Další spornou otázkou je, zda kritérium umožňující snížení počtu účastníků zadávacího řízení na dva bylo v posuzovaném případě v rozporu se zákonem.

41. Stejně jako úprava minimální lhůty pro podání žádosti o účast není snížení počtu účastníků zadávacího řízení pro zjednodušený režim zákonem výslovně upraveno. To však nemění nic na tom, že zadavatel musí postupovat při tvorbě dané zadávací podmínky v souladu se zásadou přiměřenosti a transparentnosti.

42. Pravidla pro snižování účastníků stanovená zadavatelem jsou citována v bodě 72 napadeného rozhodnutí.

43. Z těchto pravidel vyplývá, že snižování účastníků proběhne ve fázi kvalifikační, tedy ještě před fází jednací. Celkově je postup pro snížení stanoven jasně a srozumitelně. Kritérium, podle kterého snížení proběhne, činí počet poskytnutých zdravotních služeb prostřednictvím online aplikace za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení. Takový postup je stanoven zcela transparentně a v souladu se zákonem. Zadavatel stanovil předem jednoznačně a objektivně měřitelné kritérium pro snížení počtu účastníků, včetně přesného mechanismu jeho aplikace, čímž je zajištěna předvídatelnost a přezkoumatelnost postupu v souladu se zásadou transparentnosti. Odůvodnění, z jakého důvodu má snížení nastat, zákon po zadavateli nepožaduje, proto ani navrhovatel nebo Úřad takový požadavek vůči němu nemůže uplatnit.

44. Opět lze konstatovat, že pokud v nadlimitním režimu platí požadavek na minimální počet účastníků po provedeném snížení jejich počtu ve výši 3 (§ 111 odst. 2 zákona), pak ve zjednodušeném režimu nelze minimální počet o jednoho účastníka nižší shledat nepřiměřeným. Nutno rovněž dodat, že ani v nadlimitním režimu zákon nestanoví určitý minimální počet účastníků, nad který jedině by bylo možno postup snižování počtu účastníků uplatnit (tj. např. přesahuje-li počet účastníků zadávacího řízení 10 účastníků). Z toho plyne, že postup snižování počtu účastníků zadávacího řízení není striktně vyhrazen pro řízení s vyšším počtem uchazečů o zakázku, ale lze jej uplatnit i tehdy, ucházejí-li se o zakázku například pouze tři dodavatelé, a to zejména v mírně regulovaném zjednodušeném režimu. Jde vždy o otázku přiměřenosti stanoveného snižovacího kritéria v konkrétním případě. Namítá-li v tomto smyslu navrhovatel, že dva účastníci zcela jistě nezajišťují dostatečnou hospodářskou soutěž o zadávanou zakázku, činí tak opět pouze velmi obecně a povšechně. Pokud chtěl navrhovatel ustát svoji tezi o tom, že 2 dodavatelé již znamenají nepřiměřeně zúžený okruh uchazečů, měl v prvé řadě přednést podrobný výčet potenciálních dodavatelů na trhu, aby bylo možno posoudit, zda má pravdu, či nikoliv. Nic takového ovšem navrhovatel nečiní, poukazuje naopak pouze na to, že v zadávacím řízení předběžný zájem projevili 3 dodavatelé. V takovém případě by šlo o zúžení okruhu potenciálních dodavatelů o jednu třetinu (ze tří na dva), což nelze *a priori* označit za excesivní snížení. Zda jsou na trhu skutečně pouze tito tři dodavatelé, však zůstává ze strany navrhovatele bez důkazu.

45. Namítá-li navrhovatel, že se Úřad nijak nevyjádřil k tomu, že s podáním žádosti byl spojen i nestandardní a klíčový požadavek zadavatele na zajištění co nejvíce referencí, na jejichž základě následně došlo ke snížení počtu účastníků zadávacího řízení, pak je k tomu třeba uvést, že Úřad se přirozeně neměl potřebu k této otázce vyjadřovat, když kritéria snižování počtu účastníků nepovažoval za nezákonná, nepřiměřená, a tedy ani za nestandardní.

K aktivní legitimaci navrhovatele

46. Další sporná otázka se týká aktivní legitimace navrhovatele k podání námitek a následně návrhu na zahájení správního řízení.

47. Tato sporná otázka se týká především námitek ohledně dílčích hodnoticích kritérií spočívajících v dispozici s certifikáty ISO 16363 a ISO 27799 a v počtu poskytnutých zdravotních služeb prostřednictvím online aplikace (či platformy).

48. Aktivní legitimace k podání návrhu na přezkum postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky se odvíjí od aktivní legitimace k podání námitek. Podmínky aktivní legitimace k podání námitek přitom plynou z § 241 odst. 1 zákona, podle něhož může námitky podat dodavatel, kterému postupem zadavatele souvisejícím se zadáváním veřejné zakázky hrozí nebo vznikla újma. Musí se tedy jednat o dodavatele a musí mu v důsledku namítaného postupu zadavatele hrozit nebo vzniknout újma.

49. K aktivní legitimaci se vyjadřuje mj. Úřad v rozhodnutí ze dne 19. 5. 2020, sp. zn. ÚOHS-S456/2019/VZ: „(…) *Aktivní legitimace konkrétní osoby k podání návrhu je tedy dána za kumulativního splnění dvou předpokladů: a) jedná se o dodavatele a b) postupem zadavatele souvisejícím se zadáním veřejné zakázky tomuto dodavateli hrozí nebo vznikla újma.* (…) *K druhému předpokladu aktivní legitimace je třeba konstatovat, že újma je pojem zjevně širší než pojem škoda. Újma nemusí a v určitých fázích ani nemůže být přesně vyčíslena, a proto stačí obecné vymezení následku jednání zadavatele vůči stěžovateli. Újma v sobě zahrnuje jak materiální a v daný okamžik vyčíslitelnou škodu, tak škodu, kterou v okamžiku podání návrhu není možné přesně stanovit,* ***avšak musí být nesporné, že došlo k újmě na právech eventuálního dodavatele.“*** (tučné zvýraznění doplněno).

50. V otázce, zda vznikne či hrozí újma, je třeba zkoumat reálné zkrácení procesních práv dodavatele, z nějž plyne ohrožení získání veřejné zakázky tímto dodavatelem, přičemž postačí potenciální újma, nevyžaduje se újma skutečně vzniklá.

51. Procesní práva v zadávacím řízení jsou typicky krácena tam, kde zadavatel stanoví nezákonné zadávací podmínky, které nutí dodavatele a zadavatele chovat se v zadávacím řízení určitým způsobem, který směřuje proti tomu, co vyžadují jednotlivá ustanovení zákona. K tomu je třeba, aby zadávací podmínky nabyly závaznosti. Naopak, jestliže zadávací podmínky v určité fázi zadávacího řízení ještě závazné nejsou, a to například z důvodu, že ještě budou předmětem jednání, jde v podstatě pouze o jejich navrhované znění. Takové, ještě nezávazné, zadávací podmínky nemohou účastníky zadávacího řízení k ničemu nutit, a nemohou tedy ani krátit jejich procesní práva garantovaná zákonem.

52. Úřad v nynějším případě přiléhavě zhodnotil, že zadávací podmínky ve chvíli, kdy navrhovatel podával námitky, ještě mohly být předmětem změn nebo mohly být ze zadávacího řízení zcela odstraněny, a tedy závazné nebyly, a navrhovateli proto nehrozila žádná újma. Podrobně viz bod 113 napadeného rozhodnutí.

53. Namítá-li navrhovatel, že nemá z pohledu účelnosti a efektivity smysl, aby se dodavatel nemohl proti zadávacím podmínkám bránit ve chvíli, kdy jsou uveřejněny, třebaže ještě nejsou tyto podmínky finální, mýlí se. V takové situaci totiž dává jistě lepší smysl účastnit se příslušné fáze zadávacího řízení a pokusit se vyjednat příhodnější zadávací podmínky než vynaložit náklady na přípravu formální obrany proti zadávacím podmínkám (námitky, návrh) a ke stejné proceduře nutit zadavatele (rozhodnutí o námitkách, účast ve správním řízení).

54. Namítá-li navrhovatel, že dodavatelé již na samém počátku zadávacího řízení zadávací podmínky analyzují a podle toho se rozhodují, zda se řízení zúčastní, či nikoliv, pak nelze než uvést, že takový postup může být dvousečný právě v případě, že zadávací podmínky na počátku zadávacího řízení ještě nejsou finální. Rozhodnutí o účasti v zadávacím řízení totiž v takovém případě může být založeno na předpokladech, které se nakonec nenaplní. Dodavatelům jistě nelze takový postup zakázat, nicméně nelze tímto argumentem opodstatnit názor, že by dodavateli újma hrozila již při uveřejnění zadávacích podmínek, o kterých se má teprve jednat. Rozhodnutí, že dodavatel bude z takových zadávacích podmínek vycházet a případně se zadávacího řízení s poukazem na ně nezúčastní, je vlastním a předčasným rozhodnutím dodavatele.

55. Navrhovatel tedy mohl namítané zadávací podmínky rozporovat ve fázi jednací. Následně mohl podat námitky vůči zadávacím podmínkám před uplynutím lhůty k podání nabídek. V kvalifikační fázi, ve které námitky podal, ovšem ještě nebylo postaveno najisto, jaká hodnoticí kritéria platí. Navrhovateli tedy újma v důsledku údajně nezákonných hodnoticích kritérií ještě hrozit nemohla, neboť zadavatel ještě nebyl povinen podle těchto hodnoticích kritérií postupovat.

56. Na str. 7 rozkladu navrhovatel namítá následující: „*Navrhovateli bylo tehdy ze strany Zadavatele vyhověno, a to rozhodnutím o námitkách ze dne 14. 05. 2025. Zadavatel k námitce proti požadavkům na certifikaci ISO 16363 a ISO 27799 v tehdejším rozhodnutí o námitkách uvedl, že námitce vyhověl, a že přistoupil k odstranění požadavku na to, aby vybraný dodavatel ke dni uzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky splňoval certifikaci ISO 16363 a certifikaci ISO 27799. Namísto tohoto požadavku Zadavatel zahrnul do specifikace předmětu plnění Veřejné zakázky (příloha č. 1 zadávací dokumentace a příloha Smlouvy) požadavek na poskytování služeb v souladu s podmínkami certifikace ISO 16363 a certifikace ISO 27799. Vybraný dodavatel tedy nebude povinen disponovat uvedenými ISO certifikáty, ale bude povinen zajistit poskytování služeb v souladu s podmínkami těchto certifikátů. K této námitce se Úřad ani nevyjádřil*.“ Navrhovatel tedy tvrdí, že Úřad opomenul jeho klíčový argument. K tomu je třeba uvést, že uvedená argumentace směřuje k meritornímu posouzení hodnoticího kritéria, k němuž však Úřad nebyl oprávněn (a tedy ani povinen) z důvodu, že v této části předmětu řízení nebyly splněny podmínky řízení – aktivní legitimace navrhovatele. Úřad se tedy k uvedenému ani vyjadřovat nemohl.

57. To stejné lze říci také o námitce na straně 9 rozkladu: „*Zadavatel se žádným relevantním způsobem nevypořádal s dílčími námitkami Navrhovatele: - jakým předem jasně stanoveným způsobem bude Zadavatel toto kritérium v praxi ověřovat. - kritérium postrádá horní (maximální) hranici, při jejímž překročení již dodavatelům nebudou přičítány další body. K této námitce se nevyjádřil ani Úřad.*“ Výše citované je opět námitkou směřující k samotné zákonnosti hodnotícího kritéria a Úřad se k těmto otázkám pro nedostatek aktivní legitimace navrhovatele ani vyjadřovat nemohl.

K rozhodnutí o námitkách

58. Navrhovatel v rozkladu namítá rovněž následující: „*K tomuto Navrhovatel uvádí, že se Zadavatel vůbec (natož jasně a srozumitelně) nevyjádřil k námitce nepřiměřenosti využití specifického institutu snižování počtu dodavatelů, resp. z jakého důvodu se rozhodl snižovat počet účastníků na pouhé dva, když věděl, že v Zadávacím řízení jsou celkem pouze tři účastníci.*“

59. K tomu je třeba uvést, že k uvedeným otázkám se zadavatel v rozhodnutí o námitkách vyjádřil v bodě 31 a násl. rozhodnutí o námitkách (od strany 15 dále). Zadavatel zde konkrétně reaguje na námitky navrhovatele a věcně je rozporuje. Rozhodnutí o námitkách tak není nepřezkoumatelné.

VI. ZÁVĚR

60. Lze shrnout, že navrhovatel pouze obecně rozporoval přiměřenost lhůty pro podání žádostí o účast a přiměřenost stanovených kritérií pro snížení počtu účastníků. Navrhovatel opomíná, že zadavateli je v zjednodušeném režimu udělena určitá míra dispozitivnosti. Přitom však zadavatel musí postupovat v rámci základních zásad zadávání veřejných zakázek. Při zkoumání souladu těchto zásad se zadávacími podmínkami, nebylo zjištěno jejich porušení. Zadavatel proto zadávací podmínky stanovil plně v souladu se zákonem. Pokud jde o hodnoticí kritéria, ty zpochybnil předčasně, a to ještě v té fázi zadávacího řízení, kdy tato kritéria mohla dojít změny nebo mohla být ze zadávacího řízení vyřazena. Navrhovateli proto ještě nehrozila žádná újma a Úřad proto správně uzavřel, že je návrh v této části podán neoprávněnou osobou.

61. Z výše uvedených důvodů je třeba uzavřít, že napadené rozhodnutí je správné a zákonné.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1, ve spojení s § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Adresát/i:
1. KOUKAL LEGAL, advokátní kancelář s.r.o., Příkop 834/8, Zábrdovice, 602 00 Brno
2. uLékaře.cz, s.r.o., Českomoravská 2408/1a, Libeň, 190 00 Praha 9

Vypraveno dne:
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy